

Tvůj stín mihotá, ve světle svíčky.
Jsi stejně nehmotná, jako ten stín...
Jsi daleko, a přece tak blízko - já mezi tím
Jsem na dosah, nesmím se dotknout - nic necítím.

Necítím tvůj tep, tok tvého těla.
Neztratím se v něm, neponořím.

Krev ztuhla v led, a z myšlenky zima a pára z úst.
Tak strašně rád, bych se dotýkal (dotýkal)
a chtěl bych srůst.

Chtěl bych s tebou srůst, ty se mnou nechceš.
Odezírám z úst, nerozumím.
Tvůj stín jde spát, je unavený, ztratí se s tmou.
A jenom kouř, tiše připomíná... (tiše)

...že tvůj stín mihotal, ve světle svíčky
Můj stín mihotal.
Tvůj stín mihotal, a nešlo se dotknout.
Nešlo se dotknout...